

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. P. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2014, č. j. 48 A 36/2015 - 8,

t a k t o :

- I.** Návrh na ustanovení zástupce **s e z a m í t á .**
- II.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- III.** Žalované **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) dne 13. 4. 2015 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2010, č. j. X, kterým žalovaná nevyhověla žádosti stěžovatele o poskytnutí informací o výši starobního důchodu, který pobíral zemřelý otec stěžovatele J. R. jednotlivě za každý měsíc v období let 2000 až 2010.

Napadeným usnesením byla věc postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomuto usnesení stěžovatel podal dne 19. 5. 2014 prostřednictvím krajského soudu Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že žalovaná provádí výkon správy sociálního a důchodového zabezpečení, kam patří rovněž vedení údajů o výši vyplaceného starobního důchodu zemřelého otce stěžovatele. Proto poskytnutí údajů o vyplaceném starobním důchodu zemřelého otce stěžovatele jeho nejbližšímu příbuznému (stěžovateli) patří mezi výkon správy důchodového zabezpečení (pojištění) žalovanou. Jde tedy o věc týkající se problematiky důchodového zabezpečení a místně příslušným je podle § 7 odst. 3 s. ř. s. Krajský soud v Praze.

Žalovaná uvedla, že se ke kasační stížnosti stěžovatele nemůže vyjádřit a sdělila, že dávkový spis otce stěžovatele J. R. včetně rozhodnutí ze dne 12. 11. 2010, č. j. X, již nemá k dispozici, neboť byl v roce 2012 skartován.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.).

Zdejší soud v nyní projednávané věci nepožadoval zaplacení soudního poplatku ani zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu o postoupení věci není návrhem na zahájení řízení ve věci samé ani nepatří mezi jiné zpoplatněné návrhy či úkony vyjmenované v zákoně o soudních poplatcích; jedná se jen o procesní návrh podaný v probíhajícím řízení o žalobě, které je zpoplatněno a za něž má být poplatek vybrán. „Řízení“ o této kasační stížnosti tak není spojeno s další poplatkovou povinností a s povinným zastoupením advokátem (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, dostupné na www.nssoud.cz). Na základě uvedeného proto zdejší soud ani nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků. Pokud jde o návrh na ustanovení zástupce, shledal Nejvyšší správní soud, že nejde o právně složitou věc, pro kterou by bylo nutno zástupce ustanovovat.

Nejvyšší správní soud poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.) a zkoumal při tom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou.

Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že žalovaná je orgánem správy sociálního zabezpečení vykonávajícím působnost ve věcech důchodového pojištění [§ 3 odst. 3 písm. b) a § 5 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů]. Z obsahu podané žaloby ovšem plyne, že žaloba směřuje proti rozhodnutí (postupu) žalované podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žalovaná proto při vydání napadeného rozhodnutí nevystupovala ve vztahu ke stěžovateli jako orgán sociálního zabezpečení ve věcech důchodového pojištění, ale vystupovala na základě žádosti stěžovatele jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Nejde proto o rozhodnutí ve věci důchodového pojištění či jiné věci související s výkonem správy sociálního zabezpečení. Z tohoto důvodu je rozhodujícím kritériem pro určení místně příslušného soudu nikoliv bydliště navrhovatele (§ 7 odst. 3 s. ř. s.), nýbrž sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (§ 7 odst. 2 věta první s. ř. s.). Sídlo žalované, která rozhodovala jako správní orgán I. stupně, se nachází na území městské části Praha 5, která spadá do obvodu Městského soudu v Praze [srov. § 11 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů dle Přílohy

pokračování

č. 2, bod 1 a Přílohy č. 4, bod 5]. Krajský soud proto postupoval správně, když věc podle § 7 odst. 5 s. ř. s. postoupil Městskému soudu v Praze.

Závěr

Ze všech shora vyložených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost neshledal důvodnou, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, které mu případně vznikly. Žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud žalované náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. srpna 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu